

§ 17. Тензор на скоростта на деформацията. Теорема на Хелмхолц

17.1. Тензор на скоростта на деформацията. Разглеждаме положенията \mathcal{B}_t и $\mathcal{B}_{t+\Delta t}$ на среда в процеса на деформацията ѝ в два близки момента от време t и $t + \Delta t$. Нека \mathbf{u} е преместването на материална частица M за интервала $(t, t + \Delta t)$, а \mathbf{v} е нейната скорост, вж. фиг. 17.1. Тогава

$$\mathbf{u} = \mathbf{v} \Delta t + o(\Delta t). \quad (17.1)$$

Тензорът на деформацията (15.27), съответстващ на това поле на преместване, е

$$\begin{aligned} \mathbf{T}_\varepsilon^{\Delta t} &= \frac{1}{2} (\mathbf{B} + \mathbf{B}^* + \mathbf{B} \cdot \mathbf{B}^*) \\ &= \frac{1}{2} (\nabla \mathbf{v} + \mathbf{v} \nabla) \Delta t + o(\Delta t), \end{aligned}$$

тъй като $\mathbf{B} = \nabla \mathbf{u} = \nabla \mathbf{v} \Delta t + o(\Delta t)$ съгласно (15.27). Следователно

$$\frac{\mathbf{T}_\varepsilon^{\Delta t}}{\Delta t} = \frac{1}{2} (\nabla \mathbf{v} + \mathbf{v} \nabla) + o(\Delta t). \quad (17.2)$$

Въвеждаме тензора

$$\mathbf{T}_\xi = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\mathbf{T}_\varepsilon^{\Delta t}}{\Delta t},$$

който се нарича *тензор на скоростта на деформацията*. Съгласно (17.3)

$$\mathbf{T}_\xi = \frac{1}{2} (\nabla \mathbf{v} + \mathbf{v} \nabla), \quad (17.3)$$

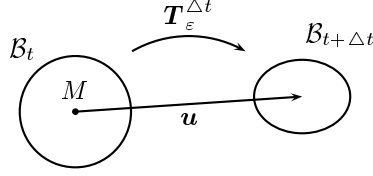
т. е. \mathbf{T}_ξ е симетризирианият градиент на полето на скоростта. В декартова система компонентите на \mathbf{T}_ξ са

$$\xi_{ij} = \frac{1}{2} (v_{j,i} + v_{i,j}) = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial v_j}{\partial x_i} + \frac{\partial v_i}{\partial x_j} \right). \quad (17.4)$$

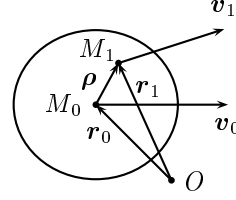
17.2. Теорема на Хелмхолц. Фиксираме материална частица M_0 , която се движи със скорост $\mathbf{v}_0 = \mathbf{v}(\mathbf{r}_0)$ в момента t . Интересува ни разпределението на скоростите в околност на M_0 .

Нека $\mathbf{v}_1 = \mathbf{v}(\mathbf{r}_1)$ е скоростта на точката M_1 , близка до M_0 . Тук

$$\mathbf{r}_1 = \mathbf{r}_0 + \boldsymbol{\rho}, \quad \boldsymbol{\rho} = \overrightarrow{M_0 M_1}, \quad |\boldsymbol{\rho}| \ll 1,$$

Фиг. 17.1

Фиг. 17.2

вж. фиг. 17.2. По формулата на Тейлър

$$\mathbf{v}_1 = \mathbf{v}(\mathbf{r}_1) = \mathbf{v}(\mathbf{r}_0 + \boldsymbol{\rho}) = \mathbf{v}(\mathbf{r}_0) + \boldsymbol{\rho} \cdot \nabla \mathbf{v} + o(|\boldsymbol{\rho}|),$$

т. е.

$$\mathbf{v}_1 = \mathbf{v}_0 + \boldsymbol{\rho} \cdot \nabla \mathbf{v} + o(|\boldsymbol{\rho}|), \quad (17.5)$$

където $\nabla \mathbf{v}$ е градиентът на полето \mathbf{v} в точката M_0 .

Представяме тензора $\nabla \mathbf{v}$ като сума от симетричен и антисиметричен тензор:

$$\nabla \mathbf{v} = \frac{1}{2} (\nabla \mathbf{v} + \mathbf{v} \nabla) + \frac{1}{2} (\nabla \mathbf{v} - \mathbf{v} \nabla),$$

вж. (4.17). Симетричната част очевидно съвпада с тензора на скоростта на деформацията (17.3), т. е.

$$\nabla \mathbf{v} = \mathbf{T}_\xi + \boldsymbol{\Omega}, \quad \boldsymbol{\Omega} = \frac{1}{2} (\nabla \mathbf{v} - \mathbf{v} \nabla). \quad (17.6)$$

Заместваме (17.6) в (17.5):

$$\mathbf{v}_1 = \mathbf{v}_0 + \boldsymbol{\rho} \cdot \boldsymbol{\Omega} + \mathbf{T}_\xi \cdot \boldsymbol{\rho} + o(|\boldsymbol{\rho}|). \quad (17.7)$$

(Очевидно \mathbf{T}_ξ е симетричен тензор, така че $\boldsymbol{\rho} \cdot \mathbf{T}_\xi = \mathbf{T}_\xi \cdot \boldsymbol{\rho}$.)

За изясняване на физическия смисъл на формулата (17.7) да изразим антисиметричния тензор $\boldsymbol{\Omega}$ чрез съответния му вектор $\boldsymbol{\omega}$:

$$\boldsymbol{\Omega} = \mathbf{E} \cdot \boldsymbol{\omega}, \quad \text{т. е.} \quad \Omega_{ij} = \varepsilon_{ijk} \omega_k \quad (\sum_k), \quad (17.8)$$

вж. (8.34). За вектора $\boldsymbol{\rho} \cdot \boldsymbol{\Omega}$ тогава имаме²

$$\boldsymbol{\rho} \cdot \boldsymbol{\Omega} = \boldsymbol{\rho} \cdot \mathbf{E} \cdot \boldsymbol{\omega} = \mathbf{E} : (\boldsymbol{\omega} \boldsymbol{\rho}) = \boldsymbol{\omega} \times \boldsymbol{\rho},$$

²В декартови компоненти

$$(\boldsymbol{\rho} \cdot \boldsymbol{\Omega})_i = \rho_j \Omega_{ji} = \rho_j \varepsilon_{jik} \omega_k = \varepsilon_{jik} \omega_k \rho_j = (\boldsymbol{\omega} \times \boldsymbol{\rho})_i \quad (\sum_{k,j}),$$

вж. (8.27).

вж. (17.8) и (8.28). Това позволява да напишем (17.7) във вида:

$$\mathbf{v}_1 = \mathbf{v}_0 + \boldsymbol{\omega} \times \boldsymbol{\rho} + \mathbf{T}_\xi \cdot \boldsymbol{\rho} + o(|\boldsymbol{\rho}|). \quad (17.9)$$

Формулата (17.9) изразява теоремата на Хелмхолц за разпределението на скоростите в малка околност на частица на деформируема среда. Интерпретацията ѝ е ясна и нагледна. Първият член в (17.9) е резултат от трансляцията на разглежданата околност на частицата. Вторият член описва движението ѝ като абсолютно твърдо тяло: тук $\boldsymbol{\omega}$ се интерпретира като вектора на моментната ъглова скорост при това движение (по формулата на Ойлер (6.3) $\boldsymbol{\omega} \times \boldsymbol{\rho}$ е съответната скорост на точката M_1 при това движение). Последният член в (17.9), а именно $\mathbf{T}_\xi \cdot \boldsymbol{\rho}$, е скоростта на M_1 в резултат на чистата деформация на частицата.